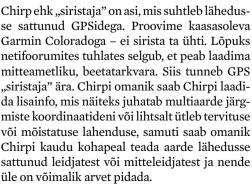
an reportaaž

Aare on valmis peitmiseks – ilustamata, lihtne.

Selle peale võtab Eesti geopeituse algataja välja väikese vitamiinitopsi ja natuke teipi ning Chirpi. Garmini pisike lapik seadeldis Chirp on nüüd, 10 aastat hiljem uus tehnoloogiline vidin, mida toodetakse spetsiaalselt geopeituse mängu jaoks. Nii nagu selle mängu jaoks tehakse ka spetsiaalseid GPSe – kunagi lihtsast katsetamisest alanud mäng on nüüd arvestatav osa GPSkäsiseadmete turust koos sinna juurde käiva väikese nänniäriga, mida veab rahvusvahelist geocaching'ut haldav firma.

"Siristaja" siristab kohale

Kuigi Regio kaardil pole Tartu värskeid lumekuhjasid peal, on Enn teinud kesklinnas luuret ja kutsub meid kaasa 10. aastapäeva aaret peitma, mis saab endale esimesena Eestis ka "siristaja" külge. Suundume kesklinna ja kahlame natuke lumes.

"Magnetiga on nii avalikus kohas kõige parem," ütleb Enn Veenpere ja paneb konteineri nagu möödaminnes ühe metallobjekti külge, mille olemust pole hea paljastada – muidu on otsijatel igavalt lihtne. Uurime peidukohta eemalt ja vaatame kõrvalisi möödujaid ehk Harry Potterist ülevõetud terminiga nimetatavaid "mugusid" – keegi ei paista meie sebimisele tähelepanu pööravat ja kõnnivad rahulikult edasi. Kustutame jäljed lumel. Nüüd jääb veel Chirp kuhugi lähedusse sokutada, et see GPSidega kuni 10 meetri raadiuses suhtlema hakkaks.

Enn leiab ühe loodusliku objekti ja kaob peitma. Chirp hakkab salajasest peidukohast siristama. Proovime – päris aarde juures ei taha ta GPSi hüüule vastata. "Vist sai liiga paksult teipi," kahtlustab peitja. Veidi kohendamist ja Chirp juba leitakse – GPS annab info, mis seadmesse peidetud, oma ekraanile. Esialgu pole seal mingit erilist mõistatuse lahendust, vaid lihtsalt tervitus. Taas lihtne, nagu esimese aardegagi, et mitte esimesi huvilisi eemale peletada.

EESTI ON MAAILMA-KAARDIL PÄRIS EDU-KAS.»

Enn Veenpere Eestit katvate aarete tihedusest